

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

N. 2002 — 1638

[S - C - 2002/35527]

1 MAART 2002. — Decreet houdende de organisatie van het parlementair onderzoek (1)

Het Vlaams Parlement heeft aangenomen en Wij, Regering, bekrachtigen hetgeen volgt :

HOOFDSTUK I. — Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt het parlementair onderzoek zoals bedoeld in artikel 40 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Art. 2. Het Vlaams Parlement, hierna het parlement te noemen, verricht het onderzoek zelf of stelt daartoe uit zijn midden een commissie aan.

Bij het starten van een parlementair onderzoek, omschrijft het parlement het kader waarbinnen de opdracht verricht wordt. De werkzaamheden verlopen volgens de regels die het parlement bepaalt.

Art. 3. Het parlement stelt onmiddellijk de middelen ter beschikking die nodig zijn voor de uitvoering van het parlementair onderzoek.

HOOFDSTUK II. — De openbaarheid van het parlementair onderzoek

Art. 4. De informatie die tijdens of naar aanleiding van de niet-openbare vergaderingen bekendgemaakt wordt, is geheim. De geheime informatie kan slechts in het eindverslag verwerkt worden, voorzover de identiteit van de getuigen en de identiteit van de door de getuigen genoemde personen geheim blijft.

Met uitzondering van de volksvertegenwoordigers is iedereen die bij een niet-openbare vergadering betrokken is, verplicht vooraf onder ede te verklaren het geheime karakter van de werkzaamheden te zullen naleven.

HOOFDSTUK III. — De uitoefening van het parlementair onderzoeksrecht

Afdeling 1. — Onderzoeksmaatregelen

Art. 5. Het parlement of de commissie, alsook hun voorzitters, voorzover die daartoe gemachtigd worden, kunnen alle in het Wetboek van Strafvordering omschreven onderzoeksmaatregelen nemen.

Art. 6. Het parlement of de commissie kunnen voor het uitvoeren van onderzoeksverrichtingen die ze vooraf bepalen, een verzoek richten tot de eerste voorzitter van het hof van beroep. Die stelt één of meer raadsheren in het hof van beroep of één of meer rechters in de rechtbank van eerste aanleg van het rechtsgebied waarin de onderzoeksverrichtingen moeten geschieden, aan. Indien het gaat om het rechtsgebied van het hof van beroep van Brussel behoren de raadsheren of rechters tot de Nederlandse taalrol.

Voor de uitvoering van die onderzoeksverrichtingen staat de aangestelde magistraat onder leiding van de voorzitter van het parlement of de commissie. Hij stelt een schriftelijk verslag op waarin de resultaten van zijn onderzoek worden opgetekend. De aangestelde magistraat kan buiten zijn ambtsgebied optreden en zijn onderzoek tot heel het Rijk uitbreiden.

Art. 7. De onderzoeksmaatregelen die een beperking inhouden van de bewegingsvrijheid. De inbeslagnemingen van materiële goederen en de huiszoekingen, evenals het afluisteren, het kennisnemen en het opnemen van privé-communicatie en -telecommunicatie, worden verricht door de overeenkomstig artikel 6, eerste lid, aangestelde magistraat.

De artikelen 35 tot en met 39 en 90ter tot en met 90novies van het Wetboek van Strafvordering betreffende de inbeslagneming van materiële goederen en het afluisteren, kennisnemen en opnemen van privé-communicatie en -telecommunicatie worden toegepast door de magistraat, bedoeld in het vorige lid.

Art. 8. § 1. Wanneer het parlement of de commissie informatie willen vragen in verband met criminele zaken, correctionele zaken of politie- en tuchtzaken richten zij een schriftelijk verzoek tot de procureur-generaal bij het hof van beroep of tot de auditeur-generaal bij het Militair Gerechtshof om hun een afschrift te bezorgen van de onderzoeksverrichtingen en de proceshandelingen die zij willen bestuderen.

Indien die magistraat bij gemotiveerde beslissing meent niet te kunnen ingaan op dit verzoek, kunnen het parlement, de commissie of hun voorzitters hiertegen in beroep gaan bij het college dat opgericht werd bij artikel 4, § 5, lid 2, van de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek.

§ 2. Wanneer inlichtingen over bestuurszaken moeten worden gevraagd, richt het parlement of de commissie een schriftelijk verzoek tot de bevoegde minister, die aan dat verzoek onmiddellijk gevolg geeft.

Afdeling 2. — Getuigen, tolken en deskundigen

Art. 9. Getuigen, tolken en deskundigen hebben tegenover het parlement, de commissie of de aangestelde magistraat dezelfde rechten en verplichtingen als tegenover de onderzoeksrechter.

Art. 10. § 1. Eenieder die verzocht wordt om als getuige te worden gehoord, is verplicht te verschijnen.

§ 2. De oproeping gebeurt schriftelijk en, zo nodig, bij dagvaarding. Dagvaardingen worden door een gerechtsdeurwaarder gedaan op verzoek, al naar het geval, van de voorzitter van het parlement, van de voorzitter van de commissie of van de aangestelde magistraat.

§ 3. Alvorens te worden gehoord, vertonen de getuigen de uitnodiging of de dagvaarding waarbij zij worden opgeroepen om te getuigen; daarvan wordt melding gemaakt in het proces-verbaal. Voor zijn verhoor geeft de getuige zijn naam, voornamen, beroep, plaats en datum van geboorte en woonplaats. De getuigen leggen vervolgens de eed af, bepaald in artikel 75 van het Wetboek van Strafvordering.

§ 4. Onverminderd het inroepen van het beroepsgeheim, bedoeld in artikel 458 van het Strafwetboek, kan iedere getuige weigeren te getuigen wanneer hij zich door zijn verklaringen zou kunnen blootstellen aan strafvervolging. Voor elk getuigenverhoor leest de voorzitter van het parlementair onderzoek deze bepaling voor.

§ 5. Het proces-verbaal van de getuigenissen wordt getekend, hetzij onmiddellijk, hetzij uiterlijk vijftien dagen na de beëindiging van het verhoor, door de voorzitter en de getuige, nadat de getuige het gelezen en bevestigd heeft. Er mag niets tussen de regels worden geschreven; doorhalingen en verwijzingen worden door de voorzitter en de getuige goedgekeurd en geparafeerd.

Indien de getuige weigert zijn getuigenis te tekenen, wordt daarvan melding gemaakt in het proces-verbaal.

§ 6. De voorzitter van het parlementair onderzoek deelt elke getuige mee dat hij kosteloos een kopie van het proces-verbaal van zijn verhoor kan krijgen.

Art. 11. De getuigen worden vergoed overeenkomstig het tarief van gerechtskosten in burgerlijke zaken. De vergoeding van de deskundigen wordt vastgelegd door het parlement.

HOOFDSTUK IV. — *Het afsluiten van het parlementair onderzoek*

Art. 12. De bevoegdheid van het parlement of van de commissie bedoeld in artikel 2 vervalt na de gehele vernieuwing van het parlement. De werkzaamheden worden geschorst door de sluiting van de zitting.

Art. 13. Het parlementair onderzoek wordt afgesloten met een eindverslag dat openbaar is.

HOOFDSTUK V. — *Strafbepalingen*

Art. 14. De schending van de geheimhoudingsplicht, zoals bepaald in artikel 4, door andere personen dan de Vlaamse volksvertegenwoordigers, wordt gestraft overeenkomstig de bepalingen van artikel 458 van het Strafwetboek.

Art. 15. Elke persoon die krachtens artikel 10 van dit decreet gedagvaard wordt als getuige en weigert te verschijnen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en een geldboete van vijfhonderd euro tot tienduizend euro.

Art. 16. Diegene die schuldig is aan een valse getuigenis, de tolk en de deskundige die schuldig zijn aan valse verklaringen en diegene die schuldig is aan verleiding van getuigen, deskundigen of tolken, worden gestraft met een gevangenisstraf van twee maanden tot drie jaar.

Heeft de getuige, de deskundige of de tolk geld of een beloning aangenomen of een belofte aanvaard, dan wordt hij bovendien veroordeeld tot een geldboete van vijftig euro tot drieduizend euro. Dezelfde straf wordt toegepast op de verleider, onverminderd de andere straffen.

Een valse getuigenis is voltooid, wanneer de getuige de notulen van zijn getuigenis bevestigt en ondertekent.

Wordt de getuige opgeroepen om opnieuw te worden gehoord, dan is de valse getuigenis pas voltooid met de laatste verklaring van de getuige dat hij zijn getuigenis bevestigt.

Art. 17. Wanneer een inbreuk wordt vermoed op artikel 16, deelt de voorzitter van het parlementair onderzoek dit mee aan de procureur-generaal bij het hof van beroep opdat daaraan gevolg wordt gegeven als naar recht.

Art. 18. De bepalingen van Hoofdstuk VII en artikel 85 van Boek I van het Strafwetboek zijn op de in dit decreet strafbaar gestelde inbreuken van toepassing.

HOOFDSTUK VI. — *Opheffingsbepaling*

Art. 19. Het decreet van 20 maart 1984 houdende vaststelling van de procedure van onderzoek, gewijzigd bij decreet van 22 maart 1989, wordt opgeheven.

Kondigen dit decreet af, bevelen dat het in het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Brussel, 1 maart 2002.

De minister-president van de Vlaamse regering,
P. DEWAELE

Nota

(1) *Zitting 2001-2002.*

Stukken. — Voorstel van decreet, 862 - Nr. 1. — Amendementen, 862 - Nr. 2. — Verslag, 862 - Nr. 3. — Tekst aangenomen door de plenaire vergadering, 862 - Nr. 4.

Handelingen. — Bespreking en aanneming. Middagvergadering van 20 februari 2002.

TRADUCTION

MINISTÈRE DE LA COMMUNAUTE FLAMANDE

F. 2002 — 1638

[C — 2002/35527]

1er MARS 2002. — Décret portant organisation de l'enquête parlementaire (1)

Le Parlement flamand a adopté et Nous, Gouvernement, sanctionnons ce qui suit :

CHAPITRE Ier. — *Dispositions générales*

Article 1er. Le présent décret règle les enquêtes parlementaires telles que visées à l'article 40 de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

Art. 2. Le Parlement flamand, dénommé le parlement ci-après, procède à l'enquête lui-même ou désigne à cette fin une commission en son sein.

Au début d'une enquête parlementaire, le parlement définit le cadre dans lequel la mission est accomplie. Les travaux se déroulent selon les règles fixées par le parlement.

Art. 3. Le parlement met immédiatement à disposition les moyens nécessaires pour l'accomplissement de l'enquête parlementaire.

CHAPITRE II. — *La publicité de l'enquête parlementaire*

Art. 4. Les informations rendues publiques pendant les ou à l'occasion des réunions non publiques, sont secrètes. Les informations secrètes ne peuvent être reprises dans le rapport final que dans la mesure où l'identité des témoins et l'identité des personnes mentionnées par les témoins restent secrètes.

A l'exception des députés, toute personne qui assiste à une réunion non publique est tenue préalablement à prêter le serment de respecter le secret des travaux.

CHAPITRE III. — *L'exercice du droit d'enquête parlementaire*Section 1re. — *Mesures d'instruction*

Art. 5. Le parlement ou la commission, ainsi que leur président pour autant que ceux-ci y soient habilités, peuvent prendre toutes les mesures d'instruction prévues par le Code d'instruction criminelle.

Art. 6. Pour l'accomplissement de devoirs d'instruction qu'ils déterminent préalablement, le parlement ou la commission peuvent adresser une requête au premier président de la Cour d'appel. Celui-ci désigne un ou plusieurs conseillers à la Cour d'appel ou un ou plusieurs juges du tribunal de première instance du ressort dans lequel les devoirs d'instruction doivent être accomplis. S'il s'agit du ressort de la Cour d'appel de Bruxelles, les conseillers ou les juges appartiennent au rôle linguistique néerlandais.

Pour l'accomplissement de ces devoirs d'instruction, le magistrat désigné est placé sous la direction du président du parlement ou de la commission. Il établit un rapport écrit consignnant les résultats de son instruction.

Le magistrat désigné peut agir en dehors de son ressort et étendre son instruction à l'ensemble du Royaume.

Art. 7. Les mesures d'instruction comportant une limitation de la liberté d'aller ou de venir, une saisie de biens matériels, une perquisition ou l'écoute, la prise de connaissance et l'enregistrement de communications et de télécommunications privées, sont accomplies par le magistrat désigné conformément à l'article 6, premier alinéa.

Les articles 35 à 39 inclus et 90ter à 90novies inclus du Code d'instruction criminelle relatifs à la saisie de biens matériels et à l'écoute, à la prise de connaissance et à l'enregistrement de communications et de télécommunications privées sont applicables par le magistrat visé à l'alinéa précédent.

Art. 8. § 1er. Lorsque le parlement ou la commission souhaite demander des renseignements en matière criminelle, correctionnelle, policière et disciplinaire, ils adressent au procureur général près la Cour d'appel ou à l'auditeur général près la Cour militaire une demande écrite en vue de se faire délivrer une copie des devoirs d'instruction et des actes de procédure qu'ils souhaitent examiner.

Si, par décision motivée, ce magistrat estime ne pas pouvoir accéder à cette demande, le parlement, la commission ou leur président peuvent introduire un recours auprès du collège qui a été créé par l'article 4, § 5, deuxième alinéa, de la loi du 3 mai 1880 sur les enquêtes parlementaires.

§ 2. Lorsque des renseignements doivent être demandés en matière administrative, le parlement ou la commission adresse une demande écrite au Ministre compétent, qui y donne suite immédiatement.

Section 2. — *Témoins, interprètes et experts*

Art. 9. Les témoins, les interprètes et les experts sont soumis devant le parlement, la commission ou le magistrat commis, aux mêmes droits et obligations que devant le juge d'instruction.

Art. 10. § 1er. Tout un chacun qui est invité à être entendu comme témoin, est tenu de comparaître.

§ 2. La convocation se fait par écrit et, au besoin, par citation. Les citations sont faites par un huissier de justice à la requête, selon le cas, du président du parlement, du président de la commission ou du magistrat commis.

§ 3. Avant d'être entendus, les témoins sont tenus de présenter l'invitation ou la convocation à témoigner ; il en est fait mention dans le procès-verbal. Avant son audition, le témoin décline ses nom, prénoms, profession, lieu et date de naissance et domicile. Les témoins prêtent ensuite le serment, fixé à l'article 75 du Code d'instruction criminelle.

§ 4. Sans préjudice de l'invocation du secret professionnel visé à l'article 458 du Code pénal, tout témoin qui, par ses déclarations, pourrait s'exposer à des poursuites pénales, peut refuser de témoigner. Le président de l'enquête parlementaire fait la lecture de cette disposition préalablement à chaque audition de témoins.

§ 5. Le procès-verbal des témoignages est signé, soit immédiatement, soit au plus tard quinze jours à dater de la fin de l'audition par le président et par le témoin, après que celui-ci l'ait lu et confirmé. Aucun interligne ne pourra être fait, les ratures et renvois seront approuvés et paraphés par le président et le témoin.

Si le témoin refuse de signer son témoignage, il en sera fait mention au procès-verbal.

§ 6. Le président de l'enquête parlementaire informe chaque témoin du fait qu'il peut obtenir gratuitement une copie du procès-verbal de son audition.

Art. 11. Les témoins sont indemnisés conformément au tarif des frais de justice en matière civile. L'indemnité des experts est fixée par le parlement.

CHAPITRE IV. — *La conclusion de l'enquête parlementaire*

Art. 12. Les pouvoirs du parlement ou de la commission visés à l'article 2 cessent après l'installation d'un nouveau Parlement. Les travaux sont suspendus par la clôture de la session.

Art. 13. L'enquête parlementaire est conclue par un rapport final qui est public.

CHAPITRE V. — *Dispositions pénales*

Art. 14. La violation du secret tel que fixé à l'article 4, par d'autres personnes que les députés flamands, sera sanctionnée conformément aux dispositions de l'article 458 du Code pénal.

Art. 15. Toute personne citée comme témoin en vertu de l'article 10 du présent décret, et qui refuse de comparaître, sera punie d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de cinq cents euros à dix mille euros.

Art. 16. Le coupable de faux témoignage, l'interprète et l'expert coupables de fausses déclarations, le coupable de subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes, seront punis d'un emprisonnement de deux mois à trois ans.

Lorsque le témoin, l'expert ou l'interprète aura reçu de l'argent, une récompense quelconque ou des promesses, il sera condamné en outre à une amende de cinquante euros à trois mille euros. La même peine sera appliquée aux suborneurs, sans préjudice des autres peines.

Le faux témoignage est consommé lorsque le témoin confirme et signe le procès-verbal de son témoignage.

Si le témoin est appelé pour être entendu à nouveau, le faux témoignage n'est consommé que par la dernière déclaration du témoin qu'il confirme son témoignage.

Art. 17. Lorsqu'il y a présomption d'infraction à l'article 16, le président de l'enquête parlementaire en informe le procureur général près la Cour d'appel pour y être donnée telle suite que de droit.

Art. 18. Les dispositions du Chapitre VII et de l'article 85 du Livre 1er du Code pénal s'appliquent aux infractions rendues punissables par le présent décret.

CHAPITRE VI. — *Disposition abrogatoire*

Art. 19. Le décret du 20 mars 1984 fixant la procédure d'enquête, modifié par le décret du 22 mars 1989, est abrogé. Promulguons le présent décret, ordonnons qu'il soit publié au *Moniteur belge*.

Bruxelles, le 1er mars 2002.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

P. DEWAELE

—
Note

(1) *Session 2001-2002.*

Documents. — Projet de décret, 862 - N° 1. — Amendements, 862 - N° 2. — Rapport, 862 - N° 3. — Texte adopté par la séance plénière, 862 - N° 4.

Annales. — Discussion et adoption : Séance de l'après-midi du 20 février 2002.

N. 2002 — 1639

[C - 2002/35562]

22 MAART 2002. — **Decreet houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten (1)**

Het Vlaams Parlement heeft aangenomen en Wij, Regering, bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 en de artikelen 127, 128 en 129 van de Grondwet.

Art. 2. Ten laste van het Financieringsfonds voor Schuldaufbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven kunnen uitgaven voor stadsvernieuwing worden aangerekend ten bedrage van 1 miljard frank.

Art. 3. Stadsvernieuwingsprojecten, die voldoen aan de criteria van artikel 5, kunnen worden ingediend door de grootsteden (Antwerpen en Gent), de regionale steden (Aalst, Brugge, Hasselt, Genk, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout), de provinciale steden (Aarschot, Deinze, Dendermonde, Diest, Eeklo, Geel, Halle, Herentals, Ieper, Knokke-Heist, Lier, Lokeren, Mol, Oudenaarde, Ronse, Sint-Truiden, Tielt, Tienen, Tongeren, Vilvoorde en Waregem) en door de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die optreedt als bevoegde instelling voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden voor het indienen van de projecten.

Art. 4. Dit decreet beoogt de bovengenoemde steden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie te stimuleren om de kwaliteit van de fysieke leefomgeving in een bepaald stadsdeel te verbeteren en op basis daarvan innoverende projecten te realiseren. De projecten dienen een hefboomfunctie te hebben voor het betrokken stadsdeel en de algemene leefkwaliteit ervan wezenlijk te verhogen.

Voor wat betreft de Vlaamse Gemeenschapscommissie dienen de projecten te kaderen in de haar toegekende bevoegdheden inzake gemeenschapsmateries.

Art. 5. De projecten worden beoordeeld op basis van de volgende criteria :

1° De projecten zijn totaalprojecten die verschillende functies omvatten. Ze richten zich op de multifunctionaliteit van een bepaald stadsdeel. De projecten hebben enerzijds betrekking op wonen, winkelen, recreëren en werken en anderzijds op de inrichting van het publieke domein en de groene ruimten.